

Иван Вазов

На непознатата девойка

Хубаво момиче,
непознато мен,
пролетно кокиче,
гълъбе безцен!

Под синето небе
по-красна не знам
и ангел със тебе
сравни ща едвам.

Твойте очи будни,
две ясни звезди,
по бузи ти чудни
трендафил цъфти.

Имаш коси златни
и лебедин врат,
тез устца приятни
дъхат аромат.

Твойте ненки страстни
не видя в тоз час,
но че са прекрасни,
туй догаждам аз.

Може би приличат
на два портокаля,
затуй ме привличат,
та да ги погаля.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8405>]